

ಗೊರಾಚ್ಯಾತ್ಮವದ ಟ್ರೋಫೀ

ಫ್ರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಕನಾಟಕ ವಾತಾ ಇಲಾಖೆ

ದೇಶಿತು. ನಾವು ಪಾರ್ಕ್‌ಗಳ ಮರಗಳ ಬುಡ ಹುಡುಕಿದೆವು.

ಕಾಫಿಯಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಚೆಕ್ಕೆಗಳು ಕುಂದಿದವು.”

ಮ್ಯಾಸ್‌ನಾರಿನಂತಹೀ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಫಿ ಹೌಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಗಳು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಡಿದೆ. ಕಲಾವಿದರು, ಪತ್ರಕರೆಯರು, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಸಂಭಿಸುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಶೇಂಪ್ರದ್ಯು ಇದಾಗಿತ್ತು. ಕಾಫಿ ಹೌಸ್‌ನಾರಿನಂತಹೀ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ‘ಕೋಲಿಸ್’ ಕೆಫ್‌ಗೆ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವರ್ಚನೆಯಿದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗುಹಾ ಅವರಂಥ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡದ ಕನ್ನಡಿಗರು ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಾತುಕೆ’ಗೆ ಕೊಲಿಸ್ ಆಗಲೂ ಈಗಲೂ ವೇದಿಕೆ. ಕಾಫಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಇರುವ ನಂಬಿನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿಯೀ ಪತ್ರಕರ್ತರ ರವಿಬೆಳಗೆರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತರಕದ ಮಳಗೆಯನ್ನು ‘ಬೆಳಗೆರೆ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಅಂಡ್ ಕಾಫಿ’ (ಬಿಬಿಎ) ಎಂದು ಕರೆದ್ದರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದೆ ಕನ್ನಡಿಕರ ಅನೇಕ ಉಂಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾಫಿ ಹೊಳೆಲ್‌ಗಳು ಆಯಾ ಉಲಿನ ರಾಜಕೀಯ - ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿಯೇ ಈಗಲೂ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ನಾಡಿನ ಕಾಫಿ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಏಚ್.ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡರೆ ‘ಬೆಳ್ಳಿದಿಂದ ಬಿಟ್ಟಲ್ಗಾಗಿ’ ಕಾಫಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು. ಈ ಕೃತಿ, 2016ರ ಗೊರಾಚ್ಯಾತ್ಮವರೆಗೂನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡ ‘ಕೊಡಗು: ಕಾಫಿ ನಾಡು’ ಸ್ಫುರ್ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಾಗೇಗೌಡರ ಜನ್ಮಶತಮಾನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಾಡು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಗೌರವ ಆ ಸ್ಫುರ್ಜಿತ್ವವಾಗಿತ್ತು.

ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿ ಕೂಡ ಕಾಫಿಯ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಮನನೋಲದಿಲ್ಲ. ಹಿ.ಎನ್. ಹೀತಾರಾಮಾರ್ ಸಿನಿಮಾ ‘ಕಾಫಿ ತೋಟ’, ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ್ ನಿದೇಶನದ ‘ಕಾಫಿ ವಿತ್ತ ಮೈ ವೈಫ್‌’, ಮಿ.ಸಿ.ಶೇಖರ್ ನಿದೇಶನದ ‘ಬ್ಯೈ ಟೂ ಕಾಫಿ’ ಚತುರ್ಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು ಕಾಫಿ ಬಿಟ್ಟುಲು ವದುರಿಗಿಲ್ಲದೆ ಜತ್ತಕಥೆ ರೂಪಗೊಂಡಿತೇ?

ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಾತು ಬಿಡಿ; ನಮ್ಮ ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಅದೆಮ್ಮೆ ನಾಡಾಕಾಗಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಕಾಫಿಯ ದಿವ್ಯ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಲಕ ನಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ: ಸಹಬಾಳ್ಳಿಗೆ, ಸ್ನೇಹದ ಮುನ್ನಡಿಗೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರಾಳತೆಗೆ – ಕಾಫಿ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಆಪ್ತವೈಸಿದ್ದುದೆ. ‘ಬ್ಯೈ ಟೂ ಕಾಫಿ’ ಎನ್ನು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಬಾಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಹಂಚೆಲ್ಪುವುದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುಖದ

ಅನುಭೂತಿಯಿದೆ.

ಕಾಫಿ ಹೊಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಅನ್ನ ತಿಂದು ದಿನ ಕಳೆದೆ’ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ‘ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ದಿನ ಕಳೆದೆ’ ಎನ್ನು ವರಾತು, ಬಡತನ ಅಧವಾ ಉಂಟಿ ಮಾಡಲು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದವ್ಯು ಒತ್ತುದ ಸೇರಿದಂತೆ ಏನೆಲ್ಲ ಕಢೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

‘ಕಾಫಿ ಟ್ರೇ’ ಎನ್ನುವುದು ಕಾಫಿಯ ಮೂಲಕ ರೂಪಗೊಂಡಿರುವ ಮೆತ್ತೊಂದು ಜನಸ್ವಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಕಾಫಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಹಗುರಾಗುವ ಕೀರ್ತಿ – ಮನೆಯಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಕಚೇರಿಯಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಕಾಫಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಷ್ಣಸುಖಿಗಳ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಆ ಮೂಲಕ ಮಾನಸಿಕ-ದೈಹಿಕ ಒತ್ತುಡಗಳು ಹಗುರಾಗುತ್ತವೆ. ‘ಸಾಹೇಬರು ಕಾಫಿಗೆ ಹೊಗಿದ್ದಾರೆ’ ಎನ್ನು ವರಾತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆದ್ವಿತೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯದೇ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ‘ಆ ಸಮಯ ಕಾಫಿಮಾಯ’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುಹುದು.

ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಗೆ ಅಷ್ಟೀಯತೆ ‘ಬನವಾಸ್’ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾದಂತಿದೆ. ಹೊಸ ತಲೆವಾರಿನ ತರುಣ ತರುಣೆಯರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಡಿಪ್ಪೇಮವನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಘಟನೆಯ ವಿಚಾರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ‘ಪನ್ ಗುರು, ಕಾಫಿ ಆಯ್ಲು?’ ಬ್ಲಾಗ್ನು (enguru.blogspot.in) ನೋಡಬಹುದು. ಕರಣ್ ಬಾಟ್ಟಿ ಅವರು ರೂಪಿಸಿದ ಈ ಬ್ಲಾಗ್, ಅನಂದ್ ಗುರು ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಕವಲಾಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ‘ಪನ್ ಗುರು, ಕಾಫಿ ಆಯ್ಲು?’ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ‘ಬನವಾಸ್’ ಗೆಳೆಯರು ಪ್ರಸ್ತರಹೊಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯದಿರುವವರನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ನಂಬಬಾರದು’ ಎನ್ನು ವೆಳಿಕನೊಬ್ಬನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಫಿಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಕುರಿತ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳೊಂದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯದವರು ನಮ್ಮ ನಡುವೆಯಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅನಹರ ಎನ್ನುವುದು ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಕಾಫಿಯ ಅನನ್ಯ ಅನುಭವವೊಂದಕ್ಕೆ ವರವಾದ ಅವರು ಅನುಕಂಪಕ್ಕೆ ಅಹರು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಂತೂ ಕಾಫಿಸ್ತಿಯರ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನಭಿಪ್ಪಾಯ ಇರದು.